

DECRET 72/1994, DE 26 DE MAIG, SOBRE ELS PLANS D'ORDENACIÓ DEL LITORAL

(BOIB núm. 76, de 23 de juny de 1994;

correcció d'errades BOIB núm. 119, de 29 de setembre de 1994)

L'article 10.3 de l'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears, aprovat per la Llei orgànica 2/1983, de 25 de febrer, atribueix a la Comunitat Autònoma, en harmonia amb l'article 148.1.3 de la Constitució espanyola, la competència exclusiva sobre ordenació del territori, inclòs el litoral, urbanisme i habitatge.

En compliment de les previsions constitucionals i estatutàries, el Reial decret 356/1985, de 20 de febrer, sobre traspàs de funcions i serveis de l'Estat a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria: d'ordenació del litoral i abocaments a la mar, en el seu annex I b determina que aquesta Comunitat Autònoma assumeix, entre altres competències, la de «Formular, tramitar i aprovar, amb l'informe previ que s'indica a l'epígraf C d'aquest acord, els plans d'ordenació del litoral que inclouen les platges i/o la zona marítimo-terrestre».

Mitjançant el Decret 18/1987, de 19 de març, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears va regular la formació, tramitació i aprovació dels plans d'ordenació del litoral, per a la qual cosa va crear una comissió *ad hoc* com a òrgan col·legiat, encarregada de l'aprovació dels plans, amb la composició i les funcions que estableix el Decret esmentat.

D'ençà de la publicació del Decret 18/1987 s'han produït dos fenòmens que en fan aconsellable la derogació: un, de simple experiència; i un altre, de caràcter legal i jurisprudencial.

En primer lloc, l'experiència acumulada durant la vigència del Decret 18/1987 ha demostrat l'escassa operativitat de la Comissió, per la qual cosa s'estima convenient suprimir-la i atribuir a un òrgan unipersonal l'aprovació inicial, provisional i definitiva dels plans, sense perjudici dels assessoraments i informes que s'estimin pertinents per a una millor resolució.

En segon terme, la promulgació pel legislador estatal de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, sobre costes (BOE núm. 181, de 28 de juliol) ha incidit en la tramitació dels plans d'ordenació del litoral per la via de l'establiment, a través del seu article 117, d'una dualitat d'informes per part de l'Administració de l'Estat, un abans de l'aprovació inicial i un altre abans de la definitiva. D'altra banda l'article 210 del seu reglament general, aprovat per Reial decret 1471/1989, d'1 de desembre (BOE núm. 207, de 12 de desembre), regula el procediment d'obtenció dels informes esmentats.

Contra determinats preceptes de la Llei i el Reglament es varen interposar per part de distintes comunitats autònomes, entre les quals la de Balears, recursos d'inconstitucionalitat que varen ser resolts pel Tribunal Constitucional en sentències de 4 de juliol i 17 d'octubre de 1991, que confirmen, com era lògic, les competències de les comunitats autònomes en matèria d'ordenació del territori i del litoral i que ratifiquen que aqueixa competència és de primer grau.

Així, quan el Tribunal Constitucional comenta l'article 33 de la Llei de costes, exposa: «... és evident, no obstant això, que atès que la titularitat per a l'ordenació del territori, inclòs el litoral, és competència pròpia de les comunitats autònomes costaneres, hauran de ser aquestes comunitats les que, tot respectant aquests límits

màxims i mínims d'ocupació, aprovin els instruments d'ordenació corresponents o estableixin, si és el cas, les condicions en què han de ser aprovats i fixin alhora quins han de ser els criteris als quals han d'acomodar-se en les seves dimensions, en les distàncies i en tots els restants, les edificacions esmentades» ...; «En allò que es refereix a la distribució d'aquestes instal·lacions, haurà de ser establerta per la comunitat autònoma».

En aquest mateix sentit es declara la inconstitucionalitat de l'article 34 de la Llei de costes, que incloïa com a normes estatals, entre altres, les de les prioritats per a atendre les demandes d'utilització, especialment sobre els serveis de temporada a les platges, les de localització de les infraestructures en el domini públic, les d'atorgament de concessions i autoritzacions, les de realització d'actuacions de defensa, regeneració i règim d'utilització de les platges, les de seguretat als llocs de banys, etc .. , que són autèntiques regles de dret, d'aplicació directa en una matèria (l'ordenació del territori i del litoral) en la qual totes les comunitats autònomes que en resultarien vinculades han assumit competències. Per dir-ho millor «quan aquestes normes procedeixen a ordenar directament aquest territori o litoral envaeixen les competències autonòmiques».

La delimitació constitucional de competències quant a l'ordenació del litoral és de tal naturalesa, que ni tan sols les obres declarades per l'Estat com a d'interès general i enumerades en l'article 111 de la Llei de costes defugen el compliment de les normes d'ordenació del litoral atribuïdes a les comunitats autònomes, per bé que l'execució d'aquestes normes no podrà ser suspesa per altres administracions públiques, sense perjudici de la interposició dels recursos que siguin pertinents (article 111.2 de la Llei de costes).

Aquest Decret, que es dicta en substitució del Decret 18/1987, consta de 16 articles, dividits en un capítol preliminar i quatre capítols, més una disposició addicional, una derogatòria i dues finals.

El capítol preliminar, sota la rúbrica de Disposicions generals, s'ocupa de l'objecte del Decret, que no és altre que la regulació del procediment d'aprovació dels plans o normes d'ordenació del litoral i, si de cas hi manquen, dels criteris i directrius de distribució i explotació de les instal·lacions temporals, obres i instal·lacions permanents i programes d'actuació d'obres al litoral balear (art.1), el concepte i extensió dels quals queden definits al mateix Decret (art.2), a falta d'una definició en la Llei o el Reglament de costes.

És evident que el litoral no es redueix al simple fet físic de ser la zona o espai tridimensional d'interacció dinàmica entre la litosfera, hidrosfera i atmosfera, atès que de la seva naturalesa, característiques i situació es deriven una sèrie de funcions socials que la Carta europea del litoral resumeix de la manera següent: «És essencial per a l'equilibri dels elements naturals que condicionen la vida humana, ocupa un lloc estratègic en el desenvolupament econòmic i en la reestructuració de les activitats econòmiques i socials que creen ocupació per a la població resident, és indispensable per a l'esplai físic i psíquic de les poblacions sotmeses a la pressió creixent de la vida urbana i ocupa un lloc essencial en les satisfaccions estètiques i culturals de la persona humana».

És obvi que per a servir aquestes funcions el litoral no pot estar sotmès a límits rígids, envoltat d'una certa ambigüitat jurídica només mitigada en allò que es refereix a la seva part terrestre.

En efecte, la part terrestre del litoral té una amplitud mínima fixada en la mateixa Llei de costes, ja que com afirma la Sentència del Tribunal Constitucional de 4 de juliol de 1991, el litoral inclou, almenys, la riba de la mar i les seves zones de protecció i d'influència, encara que aquest límit no pot ser tampoc inamovible, ja que, com indica la doctrina jurídica més solvent, «ha d'arribar fins on puguin donar-se fenòmens naturals o antròpics capaços de produir conseqüències perceptibles i significatives en el domini públic marítimo-terrestre».

Pel que fa a la part marítima, no existeix, encara menys, un criteri únic per a la seva definició concreta, tant en l'àmbit doctrinal com en el legal.

Doctrinalment alguns han sostingut que el límit del litoral es la línia de cota zero o baixa mar escorada, mentre que en el «Shore protection manual» es defineix que l'anomenada zona del litoral (o «Coastal area»), arriba a la línia de romponents, a la part marítima, i per tant el litoral seria la zona compresa entre la línia esmentada de romponents i la línia on es considerin sensibles, d'una o altra manera, els seus efectes sobre els béns del domini públic marítimo-terrestre, a la part terrestre.

Al tractat *Enginyeria de Costes* del laboratori de ports Ramón Iribarren, es pot veure que el litoral o *onshore* comprèn fins a la línia de romponents, i es reserva l'*offshore* a aquella zona en què la superfície del fons deixa d'estar agitada per l'acció de l'ona.

Des del punt de vista legal la Llei 10/1977, de 4 de gener, declara solemnement que «la sobirania de l'Estat espanyol s'estén fora del seu territori i de les seves aigües interiors, al mar territorial adjacent a les seves costes...»

La peculiaritat consisteix en el fet que en mesurar la distància amb què defineix la «sobirania sobre el mar territorial» no pren com a origen la baixa mar escorada, sinó les línies-base rectes que resulten de la unió dels punts naturals sortints de les illes, amb la qual cosa es distingeixen les aigües interiors del mar territorial.

No és estrany, doncs, que la Constitució, l'Estatut d'Autonomia (art. 10) i la mateixa Llei de costes conservin aquesta distinció, i que la Comunitat Autònoma assumeixi la pesca i les activitats recreatives en aigües interiors, el transport marítim interinsular i els ports no comercials, sense detriment de l'ordenació del mar territorial; tampoc no ho és el fet que la primera *Guía para la redacción de avances de Planes de Ordenación de Playas*, editada per la Direcció General de Ports i Senyals Marítims del MOPU exigís, entre moltes altres, i malgrat que aleshores estava deslligada de la marina mercant, normes per a la seguretat dels banyistes, acotament dels espais per als esports nàutics i determinades condicions a embarcadors, senyalitzacions, etc...

Aquesta identificació de les aigües properes a la costa amb les aigües del litoral no constitueix, d'altra banda, cap novetat, ja que així s'observava ja al Decret 2596/1974, de 9 d'agost, sobre títols professionals de la marina mercant i de pesca, on s'atribueix al patró de primera classe de pesca litoral aquest tipus de pesca dins certs paral·lels i meridians, la qual cosa ocorre també amb els patrons de segona classe de pesca litoral.

Tot això ens porta a la confirmació de la falta de límits rígids per al litoral, ja sigui per part terrestre o marítima; és necessari arribar, per un o altre costat, fins a on puguin donar-se fenòmens que afecten sensiblement el domini públic marítimo-terrestre, tot això sense detriment de la titularitat del mar, que correspon a l'Administració de l'Estat, ni de l'ordenació del mar territorial, atribuïda així mateix a aquesta Administració.

Definit l'abast del «litoral», el Decret (capítol I, articles 3 al 7) aclareix que la seva ordenació pot dur-se a terme mitjançant plans o normes d'ordenació, sense perjudici

dels instruments d'ordenació territorial i urbanística i aclarint la funció, l'àmbit i el contingut del planejament litoral.

A falta d'ordenació, s'atribueix a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, de conformitat amb l'article 67 del Reglament de costes, la competència per a la fixació dels criteris i directrius de distribució i explotació de les instal·lacions temporals, de les obres i instal·lacions permanents i dels programes d'actuació d'obres al litoral balear.

Al capítol II (articles 8 al 12) es regula el procediment d'aprovació dels plans o normes d'ordenació del litoral en les seves fases respectives d'iniciació, aprovació inicial, informació pública, informes d'entitats, especialment de l'Administració de l'Estat, aprovació provisional i definitiva, regulant detingudament el període de consultes i l'eficàcia de l'informe estatal en concordança amb les sentències del Tribunal Constitucional. En tot cas, la tramitació és extremadament respectuosa amb les atribucions de totes les administracions i organismes que poden ser afectats per l'ordenació; segueix, en essència, els tràmits previstos a l'article 117 de la Llei de costes i atribueix la decisió final a la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, com a titular de la competència prevalent (STC 77/1984).

Dels criteris de distribució i explotació de les instal·lacions temporals, obres i instal·lacions permanents i programa d'actuació de les obres s'ocupa el capítol III (art. 13); s'aclareix el seu caràcter supletori, a falta de pla o norma d'ordenació, i atribueix al conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori la fixació d'aquests criteris, amb l'informe previ de l'Administració de l'Estat i dels ajuntaments afectats.

Per últim, el capítol IV (articles 14 al 16), es refereix a l'obligatorietat dels plans, normes o criteris, a l'atorgament d'autoritzacions i concessions d'acord amb aquests plans, normes o criteris i, si de cas hi manquen, s'estableix un mecanisme d'autorització d'obres permanents, basat en el consens o acord entre totes les administracions públiques que hi intervenen i especifica, d'acord amb l'article 204 del Reglament de costes, que l'execució d'obres d'interès general no podrà ser suspesa per altres administracions públiques, sense perjudici de la interposició dels recursos que siguin procedents.

Cal destacar que l'article 16, en concordança amb l'article 35.2 de la Llei de costes i el 77 del seu Reglament, només permet la denegació de les autoritzacions o concessions cursades d'acord amb el planejament, per raons d'interès públic motivades degudament, «sempre que els interessos públics que l'Estat ha fet valer es corresponguin amb l'àmbit de les seves competències sectorials, o es basin en la integritat física o jurídica del domini del qual l'Estat és titular, pel fet que comporten una degradació del bé costaner o un atemptat a la seva condició demanial. Al contrari, la denegació per raons d'oportunitat distintes de les més amunt indicades comporta una vulneració de les competències sobre urbanisme i ordenació territorial de la Comunitat Autònoma litoral, atès que és a aquesta Comunitat a qui correspon apreciar l'oportunitat de les distintes distribucions d'usos sobre el seu territori, sense que les facultats estatals de reservació del domini públic requereixin aquesta facultat de denegació libèrrima i discrecional, afegida a la facultat de denegar per motius d'interès públic» (STC de 4 de juliol de 1991).

En virtut d'això, a proposta del conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, oït el Consell Consultiu de les Illes Balears i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de dia 26 de maig de 1994,

DECRET

CAPÍTOL PRELIMINAR DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquest Decret, en exercici de les competències establertes a l'article 10.3 de l'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears, és regular la formulació, tramitació i aprovació dels plans o normes d'ordenació del litoral i, si de cas hi manquen, l'elaboració dels criteris i directrius de distribució i explotació a què es refereix l'article 13 d'aquest Decret, a fi de garantir el millor ús dels recursos i la integritat del domini públic marítimo-terrestre.

Article 2. Concepte i extensió

1. Als efectes d'aquest Decret, s'entén per litoral totes aquelles zones en què normalment poden donar-se fenòmens capaços de produir conseqüències perceptibles i significatives en la ribera del mar i altres zones de domini públic marítimo-terrestre pròximes a la línia de la costa.

En tot cas, el litoral comprendrà la zona costanera en la qual es duen a terme activitats lúdiques o recreatives, amb els límits que estableixen la Llei i el Reglament de costes.

2. Amb caràcter general, el límit interior del litoral serà el de la zona d'influència prevista en la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, mentre que l'exterior serà la línia base de les aigües interiors o els límits marítims per a les zones de bany, fixats a l'article 69 del Reglament per al desenvolupament i execució de la Llei de costes en vigor.

Això no obstant, els plans o normes podran redactar-se per als usos i fins específics que compreguin únicament la zona o zones que s'estimin necessàries.

3. Queda fora de l'àmbit d'aquest Decret la zona de servei dels ports d'interès general, en els quals la seva ordenació haurà d'ajustar-se a la legislació portuària existent i haurà de ser desenvolupada pels òrgans de les administracions competents.

CAPÍTOL I DEL PLANEJAMENT LITORAL

Article 3. Classes de plans i principis generals

1. Sense perjudici dels instruments d'ordenació territorial i urbanística, el litoral podrà ser ordenat a través de la redacció d'un pla d'ordenació i/o d'una norma subsidiària o complementària, l'àmbit de la qual serà la totalitat del litoral balear o alguns trams determinats d'aquest litoral.

2. A falta de pla o norma, podran ser fixats uns criteris i directrius de distribució i explotació de les instal·lacions per als serveis de temporada, obres o instal·lacions permanents al litoral balear. Així mateix podran ser elaborats, en aquest cas, els programes d'actuació de les obres.

3. Els principis generals de l'ordenació del litoral, d'acord amb el que recull la normativa vigent de costes, consistiran a garantir l'ús del domini públic marítimo-

terrestre, sense més excepcions que les derivades de l'interès públic justificat degudament, i també la seva recuperació, protecció, preservació, utilització racional, integritat i servei adequat als usuaris, ajustat a la demanda existent.

L'ordenació de les zones de servitud que estableix la Llei de costes serà formulada, anàlogament, en funció dels criteris i fins establerts en aquest Decret.

Article 4. Àrees d'ordenació

1. Els plans o normes d'ordenació del litoral podran comprendre dues zones diferenciades: l'àrea del domini públic i l'àrea del domini privat.

2. L'àrea del domini públic podrà ser ordenada en tots els seus aspectes, i únicament podrà ser ocupada per les construccions, instal·lacions o activitats que no poden tenir una altra ubicació, que prestin serveis necessaris per a l'usuari i que estiguin justificades degudament per motiu d'interès públic.

Quan un edifici, construcció o ocupació sigui necessari per a l'ús del domini públic, però no sigui convenient d'ubicar-lo en aquest domini, podrà situar-se en l'àrea del domini privat.

3. En l'àrea de domini privat, i a l'efecte de l'ordenació del litoral, el pla o les normes no podran situar un altre tipus d'edificis, instal·lacions o ocupacions que les exposades al paràgraf anterior; no obstant això podran establir-se limitacions a la propietat amb caràcter de normes addicionals de protecció del medi ambient, de conformitat amb allò que disposa l'article 21.3 de la Llei de costes.

En tot cas, només seran permesos els usos previstos a la normativa de costes vigent, amb els requisits i les condicions establertes a la Llei i el seu Reglament.

Article 5. Dels plans d'ordenació del litoral

1. El Pla d'ordenació del litoral contendrà, entre altres, informació i estudis de l'estat actual del litoral, referits a:

- a) Aspectes i característiques físiques, geogràfiques, geològiques i arqueològiques.
- b) Dades meteorològiques dominants.
- c) Afluència, capacitat i servei existents a les platges.
- d) Accessos a la mar i aparcaments.
- e) Instal·lacions nàutiques existents.
- f) Concessions actuals en la costa i delimitacions aprovades amb les seves ordres ministerials corresponents.
- g) Plans i projectes aprovats que afecten la zona que s'ha d'ordenar.
- h) Instal·lacions de temporada habituals.
- i) Construccions existents.
- j) Qualsevol altre aspecte que qualifiqui particularment alguna zona del tram que s'ha d'ordenar.

El Pla d'ordenació del litoral contendrà també els estudis i les avaluacions de les futures demandes d'usos, ocupacions i serveis referits a l'any límit previst al Pla.

2. El Pla constarà dels documents següents:

- a) Memòria. Haurà de contenir:
 - Una descripció de l'estat actual de la zona, atenent els estudis realitzats descrits anteriorment.
 - Un estudi d'avaluació de l'impacte ambiental, redactat d'acord amb la normativa vigent.

- Una justificació de l'ordenació que es proposa.
- Una descripció de l'ordenació proposada, amb expressió dels accessos, aparcaments, instal·lacions nàutiques, zones verdes, solàriums, serveis urbanístics, equipaments de platja, salvament i socorrisme, etc ...
- Un estudi de la dinàmica del litoral, si és el cas.
- La zonificació del litoral en relació amb les obres permanents i instal·lacions temporals.
- El pla de realització i l'estudi financer d'aquestes obres i instal·lacions.
- b) Plànols d'informació. La informació recollida per als estudis especificats s'haurà de reflectir als plànols d'informació que, com a mínim, hauran d'incloure:
 - Un plànol de situació de la zona que s'ha d'ordenar (E 1:250000 o major)
 - Un plànol dels accessos (E 1:5000 o major)
 - Els plànols d'informació urbanística (E 1:5000)
 - Els plànols de l'estat actual de la zona que es vol ordenar, amb l'expressió de les concessions atorgades existents o en tramitació, com també les línies de les delimitacions aprovades i les seves zones de servitud (escala 1:1000).
- c) Plànols d'ordenació. L'ordenació proposada quedarà definida als plànols d'ordenació que, com a mínim, seran els següents:
 - Planta general d'ordenació (E 1:1000), desenvolupada en fulls parcials a: E 1:500.
 - Planta general de zonificació (E 1:1000), desenvolupada en fulls parcials a E 1:500.
 - Plànols de definició de les instal·lacions especials (nàutiques, balnearis, etc ...).
 - Plantes de serveis (aigua potable, clavegueram, energia elèctrica, vials, etc ...), a E 1:500.
 - Seccions, detalls, etc ...
- d) Ordenances del litoral. Hauran de ser redactades d'acord amb la normativa vigent: estatal, autonòmica i municipal; inclouran prescripcions relatives a la ubicació i característiques dels elements desmuntables (hamaques, patins de pedals, para-sols, etc.) i fixos.

Article 6. Normes d'ordenació del litoral

1. Les normes d'ordenació del litoral tendran caràcter subsidiari, a falta del Pla, i/o complementari per a regular-ne els usos no prevists o insuficientment desenvolupats.

2. En tot cas contendran les determinacions següents: fins i objectius de la seva promulgació; justificació de les normes; àmbit d'aplicació i ordenances del litoral.

3. Aquestes normes, que podran ser de caràcter general o particular, contendran els documents necessaris per a definir de manera clara i concisa les seves determinacions. Com a regla general, contendran els documents següents:

- a) La memòria justificativa dels seus fins i objectius.
- b) Els plànols d'informació que indiquin les zones que conformen el seu àmbit d'aplicació, a escala adequada.
- c) Els plànols d'ordenació de les zones que ho requereixin, a escala adequada.
- d) Les ordenances del litoral.

Article 7. De les ordenances

1. Les ordenances del Pla o de les Normes podran contenir les directrius sobre les actuacions de la defensa i conservació del domini públic; les determinacions que cal tenir en compte per a la utilització i ocupació del domini que ordena; les prioritats per a atendre les demandes d'utilització, especialment sobre els serveis de temporada a les platges i els abocaments a la mar; la localització de les infraestructures i instal·lacions, amb inclusió de l'evacuació de les aigües residuals; l'atorgament de les concessions i autoritzacions; el règim d'utilització de les platges i altres condicions generals sobre el seu ús i les seves instal·lacions.

2. Així mateix podran contenir, d'acord amb l'article 115 de la Llei de costes, els criteris i terminis amb què els ajuntaments han d'informar les demarcacions; les sol·licituds de reserva, adscripcions, autoritzacions i concessions per a l'ocupació i aprofitament del domini públic marítimo-terrestre; l'explotació, si és el cas, dels serveis de temporada que puguin establir-se a les platges; el manteniment de les platges i els llocs públics de bany en unes condicions adequades de neteja, higiene, salubritat i vigilància del compliment de les normes i instruccions dictades per l'Administració de l'Estat sobre salvament i seguretat de les vides humanes.

CAPÍTOL II DEL PROCEDIMENT

Article 8. Iniciació

1. La iniciativa per a l'ordenació d'un tram del litoral balear correspondrà tant a l'Administració de l'Estat i de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears com als ajuntaments, consells insulars, particulars o entitats públiques o privades distintes de la Comunitat Autònoma, sense perjudici dels instruments d'ordenació territorial i urbanística.

2. Donat el cas que la iniciativa correspongui a particulars o a entitats públiques o privades distintes de la Comunitat Autònoma, sol·licitaran a la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori la redacció del pla o de les normes d'ordenació del litoral, per a la qual cosa presentaran, com a mínim, la documentació següent:

- a) La justificació del pla, o de les normes, d'ordenació.
- b) Un plànol del tram o trams que s'han d'ordenar, que reflecteixi la situació actual, amb les delimitacions aprovades, com també el probable o definitiu, si és el cas, que s'haurà sol·licitat prèviament a la demarcació de Costes, d'acord amb la disposició transitòria 19.3 del Reglament de la Llei de costes.
- c) Un avanç del pla o de les normes.

Examinada la documentació anterior, el Govern de la Comunitat Autònoma decidirà sobre la urgència i conveniència de l'ordenació requerida; així mateix podrà, si és el cas, sol·licitar la informació o documentació complementària que consideri oportuna.

3. Quan la iniciativa correspongui al Govern de la Comunitat Autònoma, la documentació mínima per al seu exercici serà la que s'indica als epígrafs b i c de l'apartat 2 esmentat.

Article 9. Aprovació inicial

1. L'aprovació inicial dels plans i normes d'ordenació del litoral incumbirà a la Direcció General d'Urbanisme, Costes i Habitatge de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, sia que hagin estat redactats per la pròpia Direcció, sia que provinguin de persones naturals o jurídiques de la Comunitat Autònoma i que hagin estat presentats d'acord amb l'art. 8.

2. El director general d'Urbanisme, Costes i Habitatge, abans d'aprovar-los inicialment, els trametrà a la Direcció General de Costes del Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient, a través del Servei Perifèric de Costes, a fi que aquest centre directiu de l'Administració General de l'Estat emeti, en el termini d'un mes, els suggeriments i les observacions que estimi convenients sobre les matèries de la seva competència. En allò que correspongui, seran d'aplicació els articles 205 i 210 del Reglament dictat per al desenvolupament i l'execució de la Llei de costes.

Transcorregut el termini d'un mes sense que s'hagi rebut l'informe susdit, es prosseguirà la tramitació de l'expedient.

Article 10. Informació pública, informes d'entitats i aprovació provisional

1. Aprovat inicialment el pla o les normes, seran sotmesos a informació pública durant el termini d'un mes, mitjançant un anunci en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears*, en un periòdic local i al tauler d'anuncis de l'ajuntament o ajuntaments afectats.

2. Simultàniament serà tramès al consell insular respectiu, a l'ajuntament o ajuntaments afectats i als òrgans o organismes que s'estimaran convenients a fi que, en el termini d'un mes, emetin el seu informe en relació amb les seves competències pròpies; transcorregut aquest termini sense que s'hagi evacuat, es prosseguirà la tramitació del procediment.

3. A la vista dels informes rebuts i dels resultats de la informació pública, la Direcció General d'Urbanisme, Costes i Habitatge aprovarà provisionalment, si és el cas, el pla i les normes, amb les modificacions o suggeriments que cregui oportuns.

Si les modificacions fossin estimades com a essencials, serà sotmès novament a informació pública.

Article 11. Informe de l'Administració de l'Estat i període de consultes

1. Aprovat provisionalment el pla o les normes, i abans de la seva aprovació definitiva, la Direcció General d'Urbanisme, Costes i Habitatge donarà trasllat al Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient, a través del Servei Perifèric de Costes, a fi que en el termini de dos mesos emeti el seu informe en relació amb les seves competències.

2. D'acord amb el que disposa l'article 205.3 del Reglament de costes, l'informe estatal es limitarà als aspectes relacionats amb la gestió i protecció del domini públic marítimo-terrestre basats en l'exercici de les competències pròpies, que serà només vinculant per a l'Administració autonòmica en els aspectes que es detallen a l'article 205.4 del Reglament susdit; no ho serà quan objecti l'incompliment d'altres disposicions de la Llei de costes, el seu Reglament i altres normes dictades per al seu desenvolupament i aplicació que, no obstant això, podrà exposar.

Si l'informe emès fos desfavorable, en els aspectes indicats en aquest mateix apartat basats en l'exercici de les competències estatals, i només en aquests casos,

s'obrirà un període de consultes entre ambdues Administracions (estatal i autonòmica) per tractar d'arribar a un acord.

3. El període de consultes s'iniciarà mitjançant un requeriment de la Direcció General d'Urbanisme, Costes i Habitatge a l'autoritat del Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient que hagués emès l'informe desfavorable. Aquest requeriment s'encaminarà al fet que l'autoritat esmentada nomeni dues persones delegades amb facultats suficients perquè, juntament amb altres dues designades en circumstàncies idèntiques per la Direcció General requirint, procedeixin a l'estudi dels punts discordants i tractin d'arribar a un acord en el termini d'un mes. De les sessions que es duguin a terme, se n'estendrà un acta subscripta per les quatre persones, en presència del funcionari que s'hagi seleccionat per a això per la Direcció General esmentada.

4. Quan l'informe desfavorable contengui o versí sobre aspectes que excedeixen la competència estatal a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article, la recerca de l'acord no serà indispensable, encara que la Comunitat Autònoma podrà, si ho estima oportú, tenir en compte l'informe, malgrat que excedeixi els límits indicats en el precepte esmentat.

5. A falta d'acord, en els supòsits en què sigui indispensable de conformitat amb l'apartat 2 d'aquest article, la Comunitat Autònoma podrà aprovar el pla o norma, amb exclusió de les parts en què l'informe estatal fos vinculant i no existís acord.

Article 12. Aprovació definitiva

1. L'aprovació definitiva del pla o de les normes d'ordenació correspondrà a l'Hble. Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, que ordenarà la publicació de l'acord d'aprovació i de les ordenances al BOCAIB.

2. Contra la resolució que aprovi el pla o les normes, o les denegui, podrà ser interposat un recurs contenciós administratiu, en els termes previstos a la Llei de la jurisdicció contenciosa administrativa.

CAPÍTOL III

DELS CRITERIS DE DISTRIBUCIÓ I EXPLOTACIÓ D'INSTAL·LACIONS DE SERVEIS DE TEMPORADA, OBRES I INSTAL·LACIONS PERMANENTS I PROGRAMES D'ACTUACIÓ D'OBRES

Article 13. Àmbit i òrgan competent

1. A falta de pla o norma d'ordenació del litoral, correspon a la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori la fixació dels criteris i directrius de la distribució i explotació de les instal·lacions de servei de temporada i de les obres i instal·lacions permanents en el litoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i també dur a terme, en aquest cas, els programes d'actuació de les obres.

2. Els criteris de distribució seran fixats pel conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, amb els informes previs del Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient, emesos a través del Servei Perifèric de Costes i dels ajuntaments afectats. Aquests informes hauran de ser emesos en el termini d'un mes, comptador des de la data en què varen ser sol·licitats. Transcorregut aquest termini sense que s'hagin evacuat podrà prosseguir-se la tramitació de l'expedient.

3. Una vegada fixats per ordre del conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, amb l'informe previ del Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient, els criteris i directrius a què es refereix el paràgraf anterior, seran publicats en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears* per a la seva eficàcia jurídica i podran ser recorreguts en via contenciosa administrativa els actes de fixació.

CAPÍTOL IV **EFICÀCIA DELS PLANS O CRITERIS**

Article 14. Obligatorietat

Els plans o normes d'ordenació del litoral, com també els criteris de distribució a què es refereix l'article 13, seran vinculants per a l'Administració i els particulars.

Article 15. Atorgament d'autoritzacions i concessions

1. Les autoritzacions i concessions, i també les llicències i altres permisos, seran atorgats d'acord amb els plans i normes d'ordenació del litoral aprovats i, si de cas hi manquen, amb els criteris i directrius de distribució d'instal·lacions fixats pel conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, respectant les prescripcions obligatòries de la Llei de costes i el seu Reglament d'aplicació.

2. No podran ser autoritzades les obres permanents que no figurin al pla o normes d'ordenació o que no estiguin previstes als criteris o programes d'actuació de la Comunitat Autònoma aprovats de conformitat amb l'article 13.

A falta de pla o normes d'ordenació, o dels criteris o programes d'actuació a què es refereix l'article 13, podran autoritzar-se obres permanents sempre que existeixi un acord exprés entre les administracions estatal, autonòmica i local interessades, en els casos de força major o de necessitat urgent o altres que es considerin pertinents per raons d'interès públic. Aquest acord serà formalitzat mitjançant acta subscripta per les tres administracions abans de l'inici de la tramitació reglamentària que procedeixi.

3. L'execució de les obres qualificades com a d'interès general i que s'enumeren a l'article 204 del Reglament de costes, no podrà ser suspesa per altres administracions públiques, sense perjudici de la interposició dels recursos que siguin procedents.

Article 16. Denegació per raons d'interès públic

1. Una sol·licitud d'ocupació o utilització cursada d'acord amb les previsions establertes per l'Administració autonòmica competent per a l'ordenació del litoral només podrà ser denegada per raons d'interès públic motivades degudament, de conformitat amb allò que disposa l'article 35.2 de la Llei de costes.

2. La denegació haurà de comunicar-se, en cas de competència d'una altra Administració o òrgan, a la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, en la manera i forma previstes a l'article 209.2 del Reglament de la Llei de costes per a l'atorgament de títols.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

En allò que no està previst en aquest Decret, i mentre no s'hi oposi, serà d'aplicació supletòria el que preveu la legislació urbanística quant als plans d'ordenació urbana.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Quan aquest Decret entri en vigor quedarà derogat el Decret 18/1987, de 19 de març, sobre formació, tramitació i aprovació dels plans d'ordenació del litoral, com també qualsevol altres disposicions de rang igual o inferior que s'oposin a allò que s'hi disposa.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera

L'Hble. Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori queda facultat per a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desenvolupament i l'execució d'aquest Decret.

Disposició final segona

Aquest Decret entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat al *BOCAIB*.